

Υπόθεση C-491/21

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

10 Αυγούστου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

11 Μαΐου 2021

Αναιρεσείων:

WA

Αναιρεσίβλητη:

Directia pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αναίρεση που άσκησε ο WA, κάτοικος Γαλλίας και διαμένων στο Βουκουρέστι, κατά της απόφασεως που εξέδωσε το Curtea de Apel București (εφετείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία), με την οποία αυτό επικύρωσε την απόφαση των εθνικών αρχών (Directia pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne - Διεύθυνση Μητρώου και Διαχείρισης Βάσεων Δεδομένων του Υπουργείου Εσωτερικών, στο εξής: Διεύθυνση Μητρώου) περί απορρίψεως της αιτήσεως του αναιρεσειόντος για χορήγηση δελτίου ταυτότητας ή ηλεκτρονικού δελτίου ταυτότητας, με την αιτιολογία ότι δεν κατοικεί στη Ρουμανία.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ζητείται, κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, η ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, του άρθρου 20, του άρθρου 21, παράγραφος 1, και του άρθρου 45,

παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των άρθρων 4, 5 και 6 της οδηγίας 2004/38.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν το άρθρο 26, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το άρθρο 20, το άρθρο 21, παράγραφος 1, και το άρθρο 45, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τα άρθρα 4, 5 και 6 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση που δεν επιτρέπει τη χορήγηση δελτίου ταυτότητας, το οποίο μπορεί να επέχει θέση ταξιδιωτικού εγγράφου εντός της Ένωσης, σε υπήκοο κράτους μέλους για τον λόγο ότι αυτός έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και νομολογία του Δικαστηρίου

Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση: άρθρο 4, παράγραφος 3

Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης: άρθρο 26, παράγραφος 2

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης: άρθρο 20, άρθρο 21, παράγραφος 1, και άρθρο 45, παράγραφος 1

Οδηγία 2004/38/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ: άρθρα 4, 5, και 6

Αποφάσεις της 8ης Ιουνίου 2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, σκέψη 35· της 1ης Οκτωβρίου 2009, Gottwald, C-103/08, EU:C:2009:597, σκέψεις 23 έως 25· της 13ης Ιουνίου 2019, TopFit και Biffi, C-22/18, EU:C:2019:497, σκέψεις 27 έως 32

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (Πράξη νομοθετικού

περιεχομένου 97/2005, σχετικά με την εγγραφή στο μητρώο, την κατοικία, τη διαμονή και τα έγγραφα ταυτότητας των Ρουμάνων υπηκόων) – άρθρα 12 και 13, τα οποία καθιστούν υποχρεωτική για τους Ρουμάνους υπηκόους που έχουν συμπληρώσει το 14ο έτος της ηλικίας τους την έκδοση δελτίου ταυτότητας, το οποίο πιστοποιεί την ταυτότητα, τη ρουμανική ιθαγένεια του κατόχου, την κατοικία και, κατά περίπτωση, τη διαμονή, και το οποίο αποτελεί ταυτόχρονα έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο για μετακινήσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και άρθρο 20, το οποίο προβλέπει την έκδοση προσωρινού δελτίου ταυτότητας για τους Ρουμάνους υπηκόους που κατοικούν στο εξωτερικό και διαμένουν προσωρινά στη Ρουμανία.

Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate (Νόμος 248/2005 σχετικά με το καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας των Ρουμάνων υπηκόων στο εξωτερικό) – Άρθρο 6¹, παράγραφος 1, σύμφωνα με το οποίο το δελτίο ταυτότητας αποτελεί, για τους Ρουμάνους υπηκόους, έγκυρο έγγραφο για μετακινήσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προς τρίτα κράτη που το αναγνωρίζουν ως τέτοιο, και άρθρο 34, παράγραφος 6, το οποίο προβλέπει την υποχρέωση, για τους Ρουμάνους υπηκόους που έχουν την κατοικία τους στο εξωτερικό, να παραδώσουν το έγγραφο ταυτότητας που πιστοποιεί την ύπαρξη κατοικίας στη Ρουμανία κατά την παράδοση του διαβατηρίου που αναφέρει τη χώρα κατοικίας.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Ο WA είναι Ρουμάνος υπήκοος, κάτοικος Γαλλίας από το 2014, οπότε οι Ρουμανικές αρχές του χορήγησαν απλό ηλεκτρονικό διαβατήριο στο οποίο αναγράφεται η κατοικία του στη Γαλλία. Λαμβανομένου υπόψη ότι ο ιδιωτικός και επαγγελματικός του βίος εκτυλίσσεται τόσο στη Γαλλία όσο και στη Ρουμανία, αυτός αποκτά διαμονή κάθε χρόνο και στη Ρουμανία, λαμβάνοντας προσωρινό δελτίο ταυτότητας.
- 2 Ως εκ τούτου, ο WA ζήτησε από τις Ρουμανικές αρχές (Διεύθυνση Μητρώου) τη χορήγηση δελτίου ταυτότητας ή ηλεκτρονικού δελτίου ταυτότητας, αλλά η αίτησή του απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι δεν κατοικεί στη Ρουμανία.
- 3 Ο WA άσκησε ένδικη προσφυγή κατά της απόφασεως αυτής των Ρουμανικών αρχών ενώπιον του Curtea de Apel București (εφετείου Βουκουρεστίου), το οποίο, στις 28 Μαρτίου 2018, απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη, με το σκεπτικό ότι η άρνηση των Ρουμανικών αρχών να του χορηγήσουν δελτίο ταυτότητας δικαιολογείται από το δίκαιο της Ρουμανίας, το οποίο προβλέπει ότι τα δελτία ταυτότητας χορηγούνται μόνο σε Ρουμάνους υπηκόους που κατοικούν στη Ρουμανία. Παράλληλα, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο επισήμανε ότι η εθνική νομοθεσία δεν αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, δεδομένου ότι η οδηγία 2004/38 δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να χορηγούν δελτία ταυτότητας στους υπηκόους τους και ότι ο αναιρεσείων δεν υπέστη δυσμενή

διάκριση, καθόσον το Ρουμανικό κράτος του χορήγησε διαβατήριο, το οποίο αποτελεί έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο.

- 4 Στη συνέχεια, από τις 8 έως τις 19 Ιουνίου 2018, ο WA δεν ήταν σε θέση να εγκαταλείψει το έδαφος της Ρουμανίας και να μεταβεί στη Γαλλία, επειδή δεν διέθετε δελτίο ταυτότητας και το διαβατήριό του βρισκόταν στη Ρωσική πρεσβεία στο Βουκουρέστι για τη χορήγηση θεωρήσεως.
- 5 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο WA άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Curtea de Apel București ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, επικαλούμενος παράβαση διαφόρων διατάξεων της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της οδηγίας 2004/38.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Ο αναιρεσείων θεωρεί ότι η άρνηση της αναιρεσίβλητης να του χορηγήσει το ζητούμενο έγγραφο, αλλά και η πρωτόδικη απόφαση που επικυρώνει την άρνηση αυτή προσβάλλουν τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 26, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των υπηρεσιών) και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (άρθρο 20 για το δικαίωμα στην ισότητα, άρθρο 21, παράγραφος 1, για την απαγόρευση των διακρίσεων και άρθρο 45, παράγραφος 1, για την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών εντός της Ένωσης), καθώς και από τα άρθρα 4 έως 6 της οδηγίας 2004/38, σχετικά με το δικαίωμα εξόδου, εισόδου και διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών της Ένωσης.
- 7 Ομοίως, ο WA υποστηρίζει ότι το σκεπτικό του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, το οποίο περιορίζεται αποκλειστικά στην προαναφερθείσα οδηγία και δεν λαμβάνει υπόψη τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο πρωτογενές δίκαιο, αγνοεί το πνεύμα της οδηγίας αυτής και παραβιάζει επίσης την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έναντι του εσωτερικού δικαίου. Συγκεκριμένα, ο WA διατείνεται, αφενός, ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αρνούμενο να διαπιστώσει διάκριση με το σκεπτικό ότι, εάν υπάρχει, απορρέει από τον νόμο, παραβίασε την αρχή αυτή, η οποία κατοχυρώνεται επίσης από τις διατάξεις του Ρουμανικού συντάγματος.
- 8 Αφετέρου, η ανάλυση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου είναι αντίθετη προς το πνεύμα και τον σκοπό της οδηγίας 2004/38 και προς την ίδια την έννοια της διακρίσεως. Συγκεκριμένα, κατά τον αναιρεσείοντα, καίτοι η οδηγία αυτή δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη της Ένωσης την υποχρέωση χορηγήσεως δελτίων ταυτότητας στους υπηκόους τους, εντούτοις παραβιάζεται από το γεγονός ότι το Ρουμανικό κράτος χορηγεί δελτία ταυτότητας μόνο σε Ρουμάνους υπηκόους που κατοικούν στη Ρουμανία, αλλά όχι σε Ρουμάνους υπηκόους που κατοικούν στο εξωτερικό. Επομένως, η ορθή ερμηνεία της οδηγίας είναι ότι τα κράτη μέλη της Ένωσης δεν υποχρεούνται να χορηγούν δελτία ταυτότητας στους υπηκόους τους,

αλλά, όταν αποφασίζουν να το πράξουν, τούτο θα πρέπει να κατά τρόπο μη εισάγοντα διακρίσεις.

- 9 Ο WA υποστηρίζει, εν προκειμένω, ότι η άρνηση χορηγήσεως του δελτίου ταυτότητας με την αιτιολογία ότι αυτός δεν κατοικεί στη Ρουμανία συνεπάγεται άνηση μεταχείριση με βάση την κατοικία, για την οποία δεν υφίσταται θεμιτός σκοπός και αναλογικότητα και, ως εκ τούτου, αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης και εισάγει δυσμενείς διακρίσεις. Συναφώς, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι, καθόσον το Ρουμανικό κράτος χορηγεί, στους Ρουμάνους υπηκόους που κατοικούν στη Ρουμανία, δύο ταξιδιωτικά έγγραφα που ισχύουν για μετακινήσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ, αντιθέτως, χορηγεί μόνο ένα έγγραφο τέτοιου είδους σε Ρουμάνους υπηκόους που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υφίσταται διάκριση μεταξύ των Ρουμάνων υπηκόων, αναλόγως του εάν κατοικούν στη Ρουμανία ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης, γεγονός το οποίο προσβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα της ισότητας και την απαγόρευση των διακρίσεων που κατοχυρώνονται στον Χάρτη.
- 10 Ο αναιρεσείων προσθέτει, επίσης, ότι η προσβολή των δικαιωμάτων του δεν είναι μόνο υποθετική, αλλά πραγματική και ουσιαστική, διότι, κατά τη διάρκεια του 2018, επί 12 ημέρες, δεν ήταν σε θέση να εγκαταλείψει το έδαφος της Ρουμανίας και να μεταβεί στη Γαλλία, δεδομένου ότι το διαβατήριό του, το οποίο είναι το μόνο ταξιδιωτικό έγγραφο του, βρισκόταν στη Ρωσική Πρεσβεία στο Βουκουρέστι προκειμένου να λάβει θεώρηση εισόδου.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής

- 11 Στο σκεπτικό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν είναι συμβατή με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης τις οποίες επικαλείται ο αναιρεσείων, συμπεριλαμβανομένης της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η διαφορετική μεταχείριση που εισάγει η εθνική νομοθετική ρύθμιση. Υπενθυμίζοντας τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/38, σύμφωνα με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν στους υπηκόους τους δελτία ταυτότητας ή διαβατήρια σύμφωνα με τη νομοθεσία τους, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί εάν το κράτος μέλος, εισάγοντας ένα κριτήριο διακρίσεως μεταξύ των υπηκόων του, ήτοι το κριτήριο της κατοικίας, συμμορφώνεται πλήρως με τις αρχές οι οποίες διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηκόων των κρατών μελών εντός της Ένωσης.
- 12 Κατ' αρχάς, το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει τις συνταγματικές διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες το δίκαιο της Ένωσης έχει άμεση εφαρμογή, τόσο όσον αφορά το πρωτογενές όσο και το παράγωγο δίκαιο, και κατισχύει του εσωτερικού δικαίου, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα ότι τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να μην εφαρμόζουν εσωτερικούς νόμους αντίθετους προς αυτό και οφείλουν,

αντίθετα, να εφαρμόζουν τους υπέρτερης ισχύος κανόνες του δικαίου της Ένωσης.

- 13 Επίσης, το Curte de Casație (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) επισημαίνει ότι υφίσταται διαφορετική μεταχείριση λόγω κατοικίας, την οποία εισάγει το εθνικό δίκαιο, καθόσον, σύμφωνα με αυτό, για να ταξιδέψει στα κράτη μέλη της Ένωσης, ένας Ρουμάνος υπήκοος με κατοικία στη Ρουμανία διαθέτει δύο ταξιδιωτικά έγγραφα τα οποία χορηγεί το Ρουμανικό κράτος, ήτοι διαβατήριο και δελτίο ταυτότητας, και είναι ελεύθερος να χρησιμοποιήσει, κατά την επιλογή του, ένα από αυτά, ενώ ένας Ρουμάνος υπήκοος με κατοικία σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης έχει μόνον ένα έγγραφο που χορηγεί το ρουμανικό κράτος, ήτοι το ρουμανικό διαβατήριο, αφού το προσωρινό δελτίο ταυτότητας δεν αποτελεί ταξιδιωτικό έγγραφο.
- 14 Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, δεδομένου ότι η οδηγία 2004/38 αποσκοπεί στην τυποποίηση των προϋποθέσεων που απαιτούν τα κράτη μέλη για την είσοδο στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, η επίμαχη εθνική ρύθμιση ερμηνεύει συσταλτικώς το άρθρο 4, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας αφού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ο Ρουμάνος υπήκοος που αποφασίζει να μεταφέρει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος εκτός της Ρουμανίας υφίσταται περιορισμούς όσον αφορά τα ταξιδιωτικά έγγραφα που μπορεί να χρησιμοποιήσει. Το αιτούν δικαστήριο αναφέρεται, συναφώς, στις σκέψεις 31 και 32 της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 2014, McCarthy κ. α., C-202/13, κατά τις οποίες οι διατάξεις της οδηγίας 2004/38, η οποία σκοπεί να διευκολύνει την άσκηση του θεμελιώδους ατομικού δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών, δεν μπορούν να ερμηνεύονται συσταλτικώς ούτε μπορούν να καθίστανται άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.
- 15 Κατά το αιτούν δικαστήριο, είναι άνευ σημασίας το επιχείρημα ότι ο Ρουμάνος υπήκοος που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος θα μπορούσε ενδεχομένως να επωφεληθεί από το ταξιδιωτικό έγγραφο που του χορηγεί αυτό το κράτος, δεδομένου ότι εκείνο το οποίο ενδιαφέρει υπό το πρίσμα του σεβασμού του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας είναι μόνον το κατά πόσον το εθνικό δίκαιο της Ρουμανίας συμμορφώνεται με το δίκαιο της Ένωσης. Εξάλλου, η ρουμανική νομοθεσία δεν προβλέπει ως προϋπόθεση για την επιστροφή του μόνιμου δελτίου ταυτότητας να αποδεικνύεται ότι ο πολίτης που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος διαθέτει εκεί παρόμοιο ταξιδιωτικό έγγραφο.
- 16 Όσον αφορά το κριτήριο της κατοικίας, το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου καθώς και τις διατάξεις του Χάρτη και εκτιμά ότι η απαρίθμηση των κριτηρίων διακρίσεως στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη είναι απλώς ενδεικτική και όχι εξαντλητική. Συναφώς, παραπέμπει, πρώτον, στη σκέψη 35 της αποφάσεως της 8ης Ιουνίου 2017, C-541/15, Freitag, κατά την οποία εθνική ρύθμιση η οποία περιάγει σε δυσμενή θέση ορισμένους ημεδαπούς για τον λόγο και μόνον ότι άσκησαν το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής σε άλλο κράτος μέλος συνιστά περιορισμό των

ελευθεριών που διασφαλίζει σε κάθε πολίτη της Ένωσης το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- 17 Δεύτερον, υπενθυμίζει την απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2009, C-103/08, Gottwald (σκέψεις 23 έως 25), σχετικά με την ίση μεταχείριση των πολιτών της Ένωσης και την απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, σε όλες τις καταστάσεις που εμπίπτουν στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών. Κατά την απόφαση αυτή, απαγορεύονται, όσον αφορά την ίση μεταχείριση ημεδαπών και αλλοδαπών, όχι μόνον οι προφανείς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας, αλλά και κάθε μορφή συγκεκαλυμμένης διακρίσεως η οποία, διά της εφαρμογής διαφορετικών κριτηρίων διαχωρισμού, καταλήγει στην πράξη στο ίδιο αποτέλεσμα. Τούτο συμβαίνει ιδίως στην περίπτωση μέτρου που προβλέπει διάκριση στηριζόμενη στο κριτήριο της κατοικίας ή της διαμονής.
- 18 Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το κριτήριο κατοικίας μπορεί να αποτελέσει λόγο για διακριτική μεταχείριση, η οποία, προκειμένου να δικαιολογηθεί υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικούς λόγους, ανεξάρτητους από την ιθαγένεια των ενδιαφερομένων και να είναι ανάλογη προς τον σκοπό που νομίμως επιδιώκει το εθνικό δίκαιο.
- 19 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο δεν μπόρεσε να προσδιορίσει κάποιον αντικειμενικό λόγο γενικού συμφέροντος ικανό να δικαιολογήσει τη διαφορετική μεταχείριση, δεδομένου ότι η αναιρεσίβλητη δεν προέβαλε κανένα σχετικό επιχείρημα. Το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι η επίμαχη διαφορετική μεταχείριση δεν φαίνεται να είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι δεν φαίνεται να είναι πρόσφορη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μη βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του μέτρου.
- 20 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης, συναφώς, την απόφαση της 13ης Ιουνίου 2019 (σκέψεις 27 έως 32) που εκδόθηκε στην υπόθεση TopFit και Biffi, C-22/18, η οποία αφορούσε Ιταλό υπήκοο που είχε την κατοικία του στη Γερμανία και είχε ασκήσει το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας κατ' άρθρο 21 ΣΛΕΕ.
- 21 Τέλος, παραπέμποντας στην απόφαση στην υπόθεση CILFIT σχετικά με το παραδεκτό των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως, το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) εκτιμά ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, υφίσταται εύλογη αμφιβολία ως προς την ορθή ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης του οποίου γίνεται επίκληση, δεδομένου ότι δεν κατέστη δυνατό να εντοπιστούν διατάξεις της προαναφερθείσας οδηγίας ή νομολογίας του Δικαστηρίου οι οποίες να αφορούν την άνιση μεταχείριση που προβάλλει ο αναιρεσείων.